

РЕШЕНИЕ

№ 3130

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **9858** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Р. К. Р., с ЕГН [ЕГН], срещу решение № 3718 от 14.08.2024г. по НАХД № 2715/2024г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав. С решението потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 8639359, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 4, вр. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и при съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът оспорва мястото на извършване на нарушението. Намира, че от данните от снимковия материал не ставало ясно мястото на извършване на нарушението. Липсвали доказателства за точното местоположение на процесното АТСС. Не ставало ясно дали е разположено в пътния участък или извън него. Иска се отмяна на въззивното решение, както и на издадения ЕФ.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – СДВР не изпраща представител. С постъпило писмено становище от 06.12.2024г. оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

С обжалваното решение № 3718 от 14.08.2024г. по НАХД № 2715/2024г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав, въззивният съд е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 8639359, издаден от СДВР, с който на Р. К. Р., на основание чл. 189, ал. 4, вр. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С електронен фиш серия К 5552690, издаден от СДВР, на жалбоподателя Р. К. Р., ЕГН [ЕГН] било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш бил обжалван и потвърден с решение № 276/04.07.2022 г. по АНД № 440/2022 г. по описа на РС - В. Т., чието решение от своя страна е било оставено в сила с решение № 164/04.10.2022 г. по кнд № 10171/2022 г. по описа на Административен съд - Велико Търново.

На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под номер В-46 била вписана видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. На 14.03.2023 г. средство за измерване от типа на горепосочения с фабричен номер MD 1195 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка № 020-СГ- ИСИС/14.03.2023 г.

На 18.09.2023 г. в 19:38 часа по Околовръстния път на [населено място] с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят Р. К. Р. управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Ш.“, модел „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. К. Р. — С.. До номер 454 на Околовръстния път горепосочената видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 с фабричен номер MD1195 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 127 км./час, при ограничение на скоростта от 90 км/ч., валидно за извън населено място. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и било заснето разположението на

видеосистемата.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик - М. К. Р. - С.. На собственика на заснетия автомобил бил издаден електронен фиш за санкциониране на установеното нарушение. На 20.12.2023 г. била подадена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от собственика на заснетото МПС - М. К. Р.- С., в което същата посочила, че по време на извършване на процесното нарушение собственият ѝ лек автомобил е бил във владение на жалбоподателя Р. К. Р.. Към декларацията било представено и СУМПС на жалбоподателя.

Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 8639359, с който на жалбоподателя Р. К. Р. било наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 90 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила -123 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 33 км/ч. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 07.02.2024 г. и на същата дата била подадена и жалбата срещу него.

Тази фактическа обстановка правилно е установена и описана в обжалваното решение, въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства. Действително, тя се установява непротиворечиво от писмените доказателства, които са част от административната преписка.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд правилно е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото, а именно административната преписка, установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето, е наложено предвиденото в закона наказание.

Настоящия касационен състав намира, че в съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото решение и потвърдения с него електронен фиш.

Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно, като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК следва да се остави в сила.

Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевиращия спор като е събрал относимите за тях доказателствени средства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаните в касационната жалба оплакване, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Настоящият касационен състав намира, че решението е подробно, ясно, мотивирано и в съответствие на материалния закон. Наведените в касационната жалба доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш, са изложени и в производството пред СРС, който е изложил подробни съображения по всяко едно, поради което мотивите на решението не следва да бъдат преповтаряни.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.1 забрана за водача на пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определените стойности на скоростта в км/час, които за пътно превозно средство от категория "В", извън населено място е било 90 км/ч. Съгласно разпоредба на чл.182, ал.4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. В случая от доказателствата приложени по делото се установява, че превишението е от 31 до 40 km/h. То се санкционира с глоба от 300 лв. Видно от приложената справка за водач от ОПП - СДВР, същото е повторно извършено – в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш, серия К 5552690, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, потвърден с решение № 276/04.07.2022 г. по АНД № 440/2022 г. по описа на РС - В. Т., което решение от своя страна е оставено в сила с решение № 164/04.10.2022 г. по кнд № 10171/2022 г. по описа на Административен съд - Велико Търново.

Следователно правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание за нарушение, извършено повторно, в предвидения от закона абсолютен размер – двоен размер на предвиденото наказание. В този смисъл, като е потвърдил издаденият електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Безспорно са установени извършването на нарушението, неговият автор и правилното прилагане на закона от наказващия орган. Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че не може да се установи мястото на извършване на нарушението. Точното местоположение на мобилната система се установява от генерираните GPS координати, от снимковия материал, както и от съставените протоколи за използване на АТСС, като същото съвпада изцяло с отразения в ЕФ пътен участък. Заснемането е осъществено по [улица], до номер 454, с посока на движение от [улица]към [улица]. Мястото на контрол попада в рамките на извъннаселеното място, поради което и съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП максималната скорост на движение е до 90 км./ч. Изложеното се потвърждава и от приложените доказателства по делото, а именно писмо изх. № СОА24-ДИ11-1025-1/13.03.2024г. на директора на дирекция „Управление и анализ на трафика“ при СО, ведно с приложения към него. Съгласно последното, път II-18 е част от републиканската пътна мрежа, който минава през урбанизираната територия на [населено място], като по цялата дължина СОП няма поставени знаци Д11 и Д12 и при липса на монтирани знаци от вида „В26“ максимално разрешената скорост е 90 км.ч., тоест общото ограничение на скоростта за извън населено място.

На следващо място, за да квалифицира нарушението като повторно по смисъла на § 6т. 33 от ЗДвП, АНО е посочил, че касаторът е санкциониран с електронни фишове за управление на МПС с превишена скорост серия К № 5552690 извършено на 25.04.2021г., връчен на 22.03.2022г. и влязъл в законна сила на 18.10.2022 г. , съобразно справка разпечатка от АИС АНД. Съгласно разпоредбата на § 6т. 33 от ЗДвП "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. В

случая доказателствата за повторност са посочени от АНО в обжалвания ЕФ, както и се съдържат в Справка за нарушител/водач, като копие от ЕФ серия К № 5552690 е приложен и като доказателство в кориците на делото. В тази връзка, правилно СРС е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки настоящото нарушение да бъде квалифицирано като "повторно", доколкото се установява нарушение от един и същ вид, извършени в посочения в § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП едногодишен срок, като процесното нарушение, което обуславя повторността, попада в обхвата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова към определения от закона минимум.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3718 от 14.08.2024г. по НАХД № 2715/2024г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

ОСЪЖДА Р. К. Р., с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: